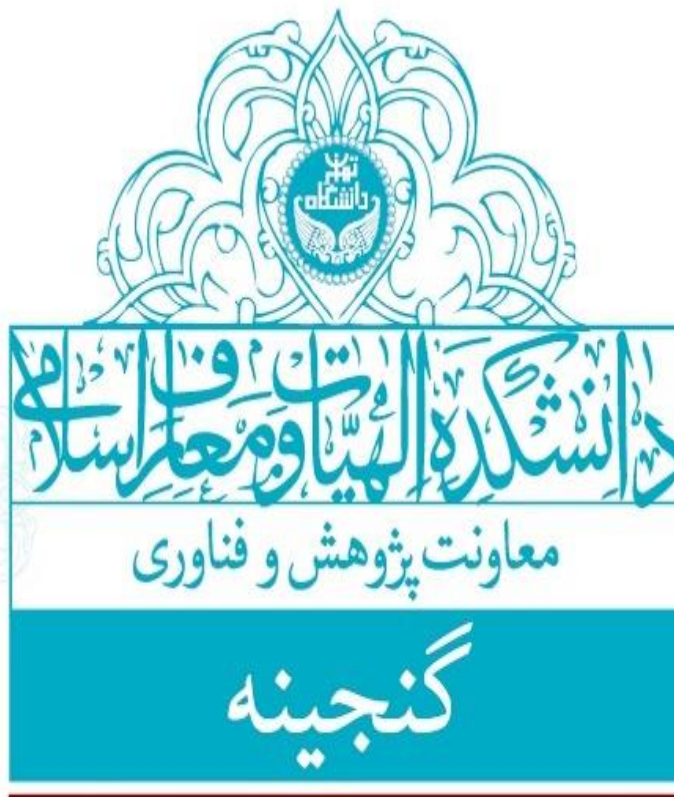

پیشنهاد ایجاد این مؤسسه در مردادماه ۱۳۱۴ در شانزدهمین جلسه شورای دانشگاه تهران مطرح و تصویب شد. از اول مهر ۱۳۱۵ با دانشکده الهیات پیوند خورد و فعالیت رسمی خود را آغاز کرد. هدف از ایجاد این مؤسسه تربیت خطبا و سخنورانی بود که علاوه بر آشنایی با علوم قدیم، با علوم روز و تغییرات زمانه نیز آشنا باشند. دوره آموزشی این مؤسسه دو سال بوده است. دانشجویان فارغ التحصیل این مؤسسه به عنوان خطیب رسمی در زمینه علوم و معارف اسلامی شناخته می شدند و می توانستند لباس روحانی بپوشند. تعداد دانشجویانش در سال نخست ۵۲ نفر بوده است. این مؤسسه اساسنامه مستقل داشت.

شماره ۸